

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 79. Consilium de petenda Pontificis Constitutione ccontra Quesnelii errores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

Sæc. XVIII. excipiendi facultatem exceptis tamen
 A. C. 1711. Monialibus, dedit: Querebatur de-
 per Pater Daniel, cui tamen respondit
 Noaillius, se eidem ceterisque Jesuitis
 pro Apostolicis laboribus hucusque im-
 pensis grates rependere, de cetero tot
 intra Diæcesin esse Operarios, ut la-
 borum socios advocare, superfluum lo-
 ret. Hac agendi ratione Cardinalis
 suæ causæ parum consuluit, sibi que
 majorem Regis indignationem accere-
 sivit, partim quia omnes reconciliatio-
 nis vias respuit, partim quia sæpius a
 Rege aliisque interpellatus, nunquam
 Jesuitis ademptam S. Ministerii facul-
 tatem restituit.

§. LXXIX.

*Consilium de petenda Pontificis Con-
 stitutione contra Quesnelli
 errores.*

*Lafiteau &
 D'orsann.
 l. c. Pfaff.
 Hist. Const.
 Unig.*

Cum interea Quesnelistæ nullum mo-
 moverent lapidem, ut sui Magistri
 librum adversus omnium oppositiones
 tuerentur, vicissim Episcoporum potes-
 tati nulli pepercerunt labori, ut Ques-
 neliani errores penitus auctoritate po-
 blica eradicarentur; hanc in rem apud
 Ludovicum Franciæ Regem die undec-
 cima Novembris instabant, ut Regium
 quo præfatum librum honorabat, pri-
 vilegium

vilegium revocaret, ac Regii Senatus Sæc. XVIII.
 decreto infaustum Quesneli partum sup- A. C. 1711.
 primeret; eo impetrato Episcopi Del-
 phinum rogabant, ut Regem ad Con-
 stitutionem contra Quesnelianos errores
 a Papa petendam induceret: Hanc in
 rem Cameracensis Archiepiscopus Chev-
 reusium & Beauvillerium Duces, qui
 apud Delphinum gratia & auctoritate
 plurimum valebant, sollicitabat: Per-
 oportune etiam Bissyus Meldensis Epi-
 scopus Versalliis cum Rege collocutus,
 eidem exposuerat, quod Noaillio Car-
 dinali non ita pridem Quesnelianas
 reflexiones damnandi necessitatem ex-
 ponens, eundem rogarit, ut propria
 retractatione Pontificis sententiam præ-
 veniret, Cardinalis etiam se Pontificiæ
 decisioni mox adhæsurum, si Papa ad
 solemnem Quesneliani libri proscriptionem
 induci posset, pollicitus esset.
 Hæc inaudiens Rex de mutata Cardi-
 nalis sententia lætus, rem totam Del-
 phino aperuit, simulque Noaillio, qui
 præfixa die Regem pro more accesserat,
 promptum recipiendæ Constitutionis
 animum gratulatus est. Ad hæc Noail-
 lius velut fulmine tactus, declarabat,
 ejusmodi consilio sibi aut scopulum,
 quo allideretur, aut laqueum, quo
 caperetur, parari. Tandem spectata
 rerum vicissitudine Delphinus Noail-
 lium

Hist. Eccl. Tom. LXVIII. Z li

Sæc. XVII. A. C. 1711. lio suadebat, ut prior ipsemet cum summo Pontifice conferret, ac reflexionem librum sacræ Sedis iudicio submitteret, id facere renuit Cardinalis, reponens, eiusmodi iudicium a Papæ petere solius Regis esse, suarum verò partium Pontificiæ decisioni obtemperare; quoniam vero Cardinalis nil certum sibi persuasum habebat, quam quod Pontifex librum, quem jam dudum sua Constitutione in Gallis non receptam damnauerat, nunquam nova Constitutione damnaturus esset, hac fiducia deceptus, se, ut eiusmodi Bulla a Papæ per Regem obtineretur, vehementer optare simulabat, quinimo hoc suum desiderium Regi, Delphino, aliisque amicis suis sæpius manifestabat, atque Heberto Agennensi Episcopo die vigesima Decembris perscripsit, se nunquam passurum, ut Ecclesia scindatur ob librum, quo religio facile carens posset, quem si Papa censuris perstringendum censuerit, se Pontificiam decisionem omni, qua posset veneratione recepturam, ceterisque priorem perfectæ submissionis specimen daturum. Ut vero Rex Cardinalis animum magis exploraret, eundem vehementer urgebat, ut prior ipse sine mora reflexiones damnaret; renuit tamen Noailles, caussatus, Papam ægre laturum

si Sacræ Sedis iudicium præcoci sententia prævenire auderet: Instat denuo Rex, a Noaillo postulans, ut sincere desuper mentem suam aperiat: Hic vero reposuit, vereri se, ne in reflexionibus ea, quæ Pontifex approbat, damnaret, & eas propositiones, quas hic rejicit, tanquam orthodoxas approbaret, nil ergo tutius fore, quam Pontificis iudicium præstolari, cui se plene subjecturus esset.

Sæc. XVIII.
A. C. 1711.

§. LXXX.

Pontifex ad damnandum Quesnelli librum sollicitatus.

Postquam igitur Noaillius Cardinalis five sicte & simulate, five ex animo in Pontificiam decisionem contra reflexionum librum a Papa petendam consenserat, Ludovicus Rex iuncta cum Delphino opera hunc librum apud sacræ Sedis Tribunal deferre constituit, hancque in rem die duodecima Decembris Tremollo Cardinali Romæ agenti negotium dedit, ut Regis nomine a Papa Constitutionem peteret, qua Quesneli errores, ejusque reflexiones censuris perstringerentur. Conficitur igitur in Galliis libellus supplex hac super re Pontifici porrigendus, in quo tamen eidem insinuat, ut suam

Limiers t. 3.
pag. 500.
Mem. Chronol. & Dogmat.